

25. — Сичкыѣ думы, съ които са говори и пише единъ языкъ, дѣлѣтъ са на редове (или классове), наречены *части на рѣчта*.

26. — Въ българскыя языкъ тѣзи редове или части на рѣчта сѣ деветъ, именно :

Склоняемы.	I. Членъ.	Несклоняемы.	VI. Нарѣчіе.
	II. Име сѣществително.		VII. Предлогъ.
	III. Име прилагателно.		VIII. Сюзъ.
	IV. Мѣстоименіе.		IX. Междумѣтіе.
	V. Глаголъ.		

27. — Отъ тѣхъ първыѣ петъ са измѣнувать въ състава и въ склоненіята си, за туй са наричатъ *измѣняемы* или *склоняемы*; а послѣдныѣ четьре неподѣлжтъ на никаквы измѣненія, за туй са казвать *неизмѣняемы* или *несклоняемы*.

ГЛАВА I.

ЗА СЪЩЕСТВИТЕЛНОТО ИМЕ И ЗА ЧЛЕНА.

28. — *Съществително име* е сѣба дума, която означава нѣкое сѣщество или предметъ; напр. *человѣкъ, умъ, книга, перо, дърво*.

29. — Предметыѣ сѣ или *одушевени* (человѣкъ, звѣръ, птица), или *неодушевени* (вода, земя, камѣкъ), и *отвлечены* (умъ, душа, сила, слабость).